REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U VARAŽDINU
Varaždin, Kratka 1

Broj: KO-DO-197/2026-14
Varaždin, 30. lipnja 2026.
HH/ANK

OPĆINSKOM SUDU U VARAŽDINU

Na broj: K-260/2026

Protiv presude naslovnog suda broj K-260/2026-7 od 12. lipnja 2026., u kaznenom predmetu protiv optuženog Grigorea Cvasiuca, zbog kaznenog djela nedozvoljene trgovine iz čl. 264. st. 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.; dalje: KZ), na temelju čl. 38. st. 2. t. 10. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – Odluka i rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26.; dalje: ZKP), podnosim

ŽALBU

- zbog odluke o kazni (čl. 467. t. 4. u vezi sa čl. 471. st. 1. ZKP-a)

Pobijanom presudom Općinski sud u Varaždinu je optuženom Grigoreu Cvasiucu za kazneno djelo nedozvoljene trgovine iz čl. 264. st. 1. KZ-a izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca. Također mu je izrečena sporedna novčana kazna u iznosu od 100 (sto) dnevnih iznosa, time da jedan dnevni iznos iznosi 100,00 (sto) eura, što ukupno iznosi 10.000,00 (desettisuća) eura.

Obrazlažući odluku o kaznenoj sankciji sud je kao olakotne okolnosti cijenio optuženikovo priznanje počinjenja kaznenog djela te dosadašnju neosuđivanost, dok je otegotnom vrednovao inkriminiranu količinu, odnosno činjenicu da je inkriminirane zgode nelegalno prevozio znatnu količinu robe čiji je promet ograničen. Nadalje, sud navodi kako je takva kazna i visina kazne primjerena kaznenopravnoj odgovornosti optuženika te je primjerena za postizanje specijalne i generalne prevencije.

Zakonodavac je za kazneno djelo nedozvoljene trgovine iz čl. 264. st. 1. KZ-a propisao kaznu zatvora do 3 (tri) godine, što ostavlja sudu mogućnost adekvatne, svakako strože kazne, pa smatram da je u konkretnom slučaju, pravilnim i potpunim utvrđenjem svih činjenica koje se odnose na kaznu, te pravilnim vrednovanjem tako

utvrđenih okolnosti, a imajući u vidu i težinu kaznenog djela, sud prvog stupnja prilikom odmjeravanja duljine trajanja kazne trebao izreći strožu kaznu.

Naime, suprotno stavu suda smatram da su utvrđene olakotne okolnosti na strani optuženika cijenjene u prevelikoj mjeri, a iste u svojoj ukupnosti ne odgovaraju kazni kojom bi se ostvarila svrha kažnjavanja, dok je utvrđenu otegotnu okolnost sud podcijenio. Sud je optuženiku olakotnim uzeo priznanje kaznenog djela i to već na prvom ročištu za glavnu raspravu, što je neupitno bitno doprinijelo kraćem trajanju postupka te je tu okolnost opravdano trebalo uzeti u obzir kao olakotnu. Međutim, toj okolnosti nije trebalo pridavati osobit značaj pri odmjeravanju kazne, budući da su dokazi nedvojbeno upućivali na optuženika kao počinitelja predmetnog kaznenog djela pa priznanje krivnje nije bilo od presudnog utjecaja na donošenje odluke o krivnji.

Nadalje, sud je prevelik značaj dao činjenici da je optuženik prekršajno i kazneno neosuđivan, pritom navodeći kako se radi o osobi rođenoj 1957. godine, iz čega proizlazi da se ne radi o osobi sklonoj činjenju kaznenih djela i da je njegovo dosadašnje ponašanje u skladu s društveno prihvatljivim. Međutim, od osobe se očekuje da je neosuđivana te bi neosuđivanost trebala biti pravilo, a ne iznimka. Pritom sama činjenica da je optuženik u životnoj dobi u kojoj se od osobe može očekivati životna zrelost i svijest o protupravnosti vlastitog postupanja ne opravdava zaključak da njegova dob predstavlja okolnost koja zaslužuje dodatno ublažavanje kazne.

Osim toga, svrha kažnjavanja se ostvaruje ne samo odvraćanjem konkretnog počinitelja od budućeg činjenja kaznenih djela, već i izražavanjem društvene osude zbog počinjenog kaznenog djela te utjecajem na građane da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja njihovih počinitelja. U skladu sa svrhom kažnjavanja je ne samo da se počinitelju da do znanja da njegovo ponašanje društvo neće tolerirati, već i da se drugima pokaže da počinitelji neće proći nekažnjeno, samo zbog činjenice priznanja krivnje i kajanja. Upravo činjenica da je okrivljenik kao strani državljanin ilegalno prevozio duhan u Republici Hrvatskoj iziskuje znatnu društvenu osudu, kako bi se obeshrabrilo sve buduće počinitelje tog kaznenog djela i smanjila mogućnost da Republika Hrvatska postane tranzitno područje za buduće počinitelje predmetnog kaznenog djela, koji očito ne djeluju samostalno, već u sklopu organizacije.

Sud nije dovoljno cijenio otegotnu okolnost, odnosno činjenicu da je optuženik inkriminirane zgode nelegalno prevozio znatnu količinu robe čiji je promet ograničen. Naime, sud je zanemario društvenu opasnost, vrstu, težinu i način počinjenja predmetnog kaznenog djela, osobito činjenicu da se radi o količini od 752.000 kutija u kojima se nalazilo ukupno 15.040.000 komada cigareta koje nisu bile obilježene pravovaljanim duhanskim markicama Ministarstva financija Republike Hrvatske, kao i njihovu vrijednost, što uvelike prelazi uobičajenu kriminalnu količinu kod ovakvih kaznenih djela.

Osobito valja istaknuti da predmetni slučaj predstavlja najveću zabilježenu zapljenu cigareta koje nisu bile obilježene pravovaljanim duhanskim markicama Ministarstva financija Republike Hrvatske na području Varaždinske županije, što dodatno ukazuje na težinu i značaj predmetnog protupravnog postupanja. Dakle, upravo količina pronađenih cigareta i vrijednost istih predstavlja značajnu otegotnu okolnost, koja svakako iziskuje strože kažnjavanje.

Slijedom navedenog, smatram da je sud izrekao kaznu zatvora u prekratkom trajanju s obzirom na sve prethodno iznijete okolnosti, odnosno da izrečenom kaznom neće biti ostvarena svrha izricanja kazne, pa stoga

p r e d l a ž e m

da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači na način da optuženiku izrekne kaznu zatvora u duljem trajanju.

OPĆINSKI DRŽAVNI ODVJETNIK
Hrvoje Hrašćanec

